

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **Zelený Sport Defence s.r.o.**, se sídlem Vysoké Mýto, Slatina 116, IČO: 26008785, zast. JUDr. Denisem Mitrovičem, advokátem se sídlem Týniště nad Orlicí, Mírové náměstí 274, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě ze dne 25. 8. 2016 na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 25. 8. 2016 podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení ve věci jeho podnětů k zahájení přezkumných řízení týkajících se návrhů žalovaného č. j. MV-74546-2/OBP-2016 ze dne 17. 5. 2016 a č. j. MV-74546-3/OBP-2016 ze dne 17. 5. 2016, a to ve lhůtě 30 dnů.

V úvodu žaloby se žalobce obšírně zabýval otázkou ochrany proti nečinnosti správních orgánů a problematikou závazných stanovisek. Mj. konstatoval, že z hlediska procesního je závazné stanovisko úkonem správního orgánu prováděným podle části čtvrté s.ř., tedy určitým zvláštním druhem vyjádření správního orgánu k určité otázce. Nejvyšší správní soud dovodil, že závazné stanovisko je správním rozhodnutím a podléhá přezkumu ve správním soudnictví, minimálně společně se soudním přezkumem meritorního správního rozhodnutí. Dále žalobce citoval § 149 odst. 5 s.ř. a konstatoval, že z něj plyne, že stanovisko není rozhodnutím, nicméně správní řád připouští jeho samostatné přezkoumání (§ 94 a násl. s.ř.) prostřednictvím dozorčího prostředku zaměřeného na posuzování zákonnosti pravomocných rozhodnutí, tedy toho, zda byla (z hlediska obsahového i procesního) vydána v souladu

s právními předpisy. Důvodem takového postupu je zvláštní povaha závazného stanoviska, které se svými právními účinky, tedy závazností svého obsahu pro výrokovou část navazujícího rozhodnutí, blíží právním účinkům rozhodnutí o předběžné otázce. Vzhledem k tomu, že správní řád v tomto směru neobsahuje žádné omezení, je možné provést přezkumné řízení dle § 149 odst. 5 s.ř. kdykoliv po vydání příslušného závazného stanoviska, pokud trvají jeho účinky, dokud by případná změna mohla být důvodem pro povolení nebo nařízení obnovy řízení.

K věci samé žalobce uvedl, že žalovaný dne 17. 5. 2016 podal návrh na pozastavení jemu udělených licencí a současně téhož dne vydal návrh na pozastavení čerpání povolení k vývozu a oba tyto návrhy doručil Ministerstvu průmyslu a obchodu (dále jen „MPO“), které zahájilo správní řízení ve věci pozastavení čerpání licencí a současně vydalo rozhodnutí, kterým žalobci nařídilo zdržet se využívání účelu licence, pro který byla udělena, a to až do rozhodnutí o zrušení tohoto předběžného opatření, nebo do nabytí právní moci rozhodnutí ve věci vedených správních řízení. Tato řízení byla z moci úřední zahájena 2. 6. 2016 a téhož dne byla žalobci doručena rozhodnutí o předběžném opatření. Žalobce využil svého práva, nahlédl do spisů, vedených MPO a žalovaným a zjistil, že pro návrh na pozastavení licencí a návrh na pozastavení čerpání povolení k vývozu neměl žalovaný relevantní podklady. Oporou pro oba návrhy byly pouze dlouhodobé domněnky; jedinou listinou, o kterou žalovaný návrhy opíral, bylo sdělení Policejního prezidenta ČR ze dne 9. 5. 2016, č. j. PPR-13730-1/ČJ-2016-990450.

Žalobce podal rozklad proti rozhodnutí o předběžném opatření a současně podal žalovanému podnět k přezkumnému řízení ohledně jím vydaných stanovisek dotčeného orgánu. Dne 20. 6. 2016 požádal žalovaného o přijetí opatření proti nečinnosti, o čemž dosud nebylo rozhodnuto. Přestože uplynuly lhůty dle § 95 odst. 2 a § 97 odst. 3 s.ř. za použití § 98 s.ř., žalovaný rozhodnutí ve věci podnětů žalobce k přezkumnému řízení nevydal, nesdělil žalobci, že by neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení, ani jej nevyrozuměl o učinění opatření proti nečinnosti.

V doplnění žaloby ze dne 1. 9. 2016 žalobce konstatoval, že dne 31. 8. 2016 obdržel od žalovaného a MPO poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a usnesení nadřízeného správního orgánu, že opatření proti nečinnosti nepřijme. Dále zopakoval již v žalobě tvrzené skutečnosti a uvedl, že písemnosti žalovaného ze dne 29. 8. 2016, č. j. MV-74546-32/OBP-2016 a č. j. MV-74546-33/OBP-2016 nelze považovat za „vyřízení“ podnětů k přezkumnému řízení ve smyslu § 94 a násl. s.ř., když ani z těchto listin nevyplývá, že by jeho podněty byly vyřízeny. Z poskytnuté informace ze dne 29. 8. 2016 vyplynulo, že v dané věci nebylo postupováno dle § 95 odst. 2 s.ř. ani podle § 97 odst. 3 a § 98 s.ř., a že podněty k přezkumnému řízení nebyly předloženy rozkladové komisi.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že jeho odbor bezpečností politiky a prevence kriminality jako orgán věcně příslušný podle § 6 odst. 2 písm. b/ a § 16 odst. 1 písm. b/ zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, podal Licenční správě MPO v souladu s § 42 s.ř. dopisem ze dne 17. 5. 2016 č. j. MV-74546-2/OBP-2016 návrh na pozastavení čerpání licencí (udělených žalobci) k provádění obchodu s vojenským materiálem a dále podnět k zahájení řízení o zrušení povolení k provádění obchodu s vojenským materiálem. Dopisem ze dne 17. 5. 2016 č. j. MV-74546-3/OBP-2016

pak žalovaný podal Licenční správě MPO návrh na pozastavení čerpání všech povolení k vývozu a současně podnět k pozastavení čerpání všech povolení udělených žalobci. Na základě těchto návrhů Licenční správa MPO vydala předběžná opatření, kterými žalobci nařídila zdržet se využívání účelu licencí (k obchodu s vojenským materiálem), pro který byly tyto licence uděleny. Žalovaný následně obdržel od žalobce dne 7. 6. 2016 dvě podání označená jako „podnět k přezkumnému řízení závazných stanovisek“, v nichž se žalobce domáhá přezkoumání výše uvedených návrhů ze dne 17.5.2016 podle § 94 správního řádu, které označil za závazná stanoviska správního orgánu podléhající přezkumu podle § 149 s.ř. Žalovaný tyto „podněty“ posoudil dle jejich obsahu a reagoval na ně dvěma dopisy ze dne 28.6.2016, jimiž žalobci sdělil, že jím napadené dokumenty č. j. MV-74546-2/OBP-2016 ze dne 17.5.2016 a č. j. MV-74546-3/OBP-2016 ze dne 17.5.2016 nejsou závaznými stanovisky ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, ale že se jedná o podněty adresované Licenční správě MPO k zahájení řízení z moci úřední, a že je věcí příslušného správního orgánu, tedy Licenční správy MPO, aby posoudil, zda jsou dány důvody k zahájení řízení z moci úřední či nikoliv, přičemž správní orgán není vázán názorem podatele podnětu. Žalobci bylo rovněž sděleno, že vzhledem k tomu, že podal v téže věci rozklady proti rozhodnutím o předběžných opatřeních vydaným Licenční správou MPO, bude zákonnost postupu odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality žalovaného spočívající v podání návrhů na pozastavení čerpání licencí a na pozastavení čerpání povolení k vývozu hodnocena v rámci vyřizování těchto rozkladů MPO.

Dne 20. 6. 2016, tedy ještě před odesláním výše uvedených dopisů, obdržel státní tajemník Ministerstva vnitra podání žalobce obsahující žádost o přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 s.ř. ve věci podnětu k přezkumnému řízení ohledně závazných stanovisek – návrhů na pozastavení čerpání licencí a na pozastavení čerpání povolení k vývozu, a dále stížnost žalobce na postup oprávněných úředních osob ve věci. O žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti rozhodl ministr vnitra jako nadřízený věcně příslušný orgán dle § 178 s.ř. usnesením ze dne 29. 8. 2016, č. j. MV-102321-2/KM-2016 tak, že této žádosti nevyhověl a žádné opatření proti nečinnosti nepřijal. V odůvodnění uvedeného usnesení konstatoval, že na podněty žalobce k přezkumnému řízení stran návrhů žalovaného na pozastavení čerpání licencí a pozastavení čerpání povolení k vývozu bylo řádně odpovězeno v obecné 30denní lhůtě dopisy ředitele odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality ze dne 28. 6. 2016, č. j. MV-74564-32/OBP-2016 a č. j. MV-74564-33/OBP-2016.

Státní tajemník žalovaného poté obdržel další žádost žalobce ze dne 18. 8. 2016 (č. j. MV-113903/OBP-2016), ze dne 19.8.2016 (č. j. MV-113903/OBP-2016) a ze dne 22.8.2016 (č. j. MV-113903/OBP-2016) o přijetí opatření proti nečinnosti dle § 80 s.ř. ve věci podnětu k přezkumnému řízení stran návrhu na pozastavení čerpání licencí a návrhu na pozastavení čerpání povolení k vývozu. Tato žádost byla dne 1. 9. 2016 postoupena rozkladové komisi žalovaného, která na svém zasedání dne 16. 9. 2016 dospěla k závěru, že v posuzovaném případě nejde o rozhodnutí ani o závazné stanovisko, a nelze tedy zahajovat přezkumné řízení ohledně předmětných návrhů, a dále že podněty žalobce již byly vyřízeny přípisy ředitele odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality žalovaného ze dne 28. 6. 2016, č. j. MV-74546-32/OBP-2016 a č. j. MV-74546-33/OBP-2016. S přihlédnutím k návrhu rozkladové komise sdělil ministr vnitra žalobci dopisem ze dne 26. 9. 2016, č. j. MV-118922-7/VS-2016, že jeho podněty byly vyřízeny výše uvedenými dopisy, z nichž vyplývá, že písemnosti, proti kterým byly podněty podány, neměly povahu závazných stanovisek, tím méně správních rozhodnutí, vůči nimž lze zahajovat přezkumné řízení. Tento dopis byl žalobci doručen 5. 10. 2016.

Z výše uvedených skutečností je dle žalovaného zřejmé, že žalobce považuje návrhy žalovaného na pozastavení čerpání licencí a na pozastavení čerpání povolení k vývozu ze dne 17. 5. 2016 adresované Licenční správě MPO za závazná stanoviska a brojí proti nevyřízení svých podnětů k zahájení přezkumného řízení ohledně těchto návrhů. Žalovaný se neztotožňuje s tvrzeními žalobce, neboť má za to, že žalobcova podání označená jako podněty k přezkumnému řízení jím byla řádně posouzena nikoliv podle jejich názvu, ale v souladu s § 37 odst. 1 s.ř. podle jejich skutečného obsahu, o čemž byl žalobce vyrozuměn dopisy ředitele odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality žalovaného ze dne 28. 6. 2016 č. j. MV-74546-32/OBP-2016 a č. j. MV-74546-33/OBP-2016, v nichž bylo s odkazem na příslušná zákonná ustanovení vysvětleno, že předmětné návrhy nejsou závaznými stanovisky, které by podléhaly přezkumnému řízení podle ust. § 149 s.ř. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 149 odst. 1 s.ř. závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.

Podle § 149 odst. 5 s.ř. nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.

Podle § 94 odst. 1 s.ř. v přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelí.

Podle § 79 odst. 1 s.ř.s ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 81 odst. 3 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Z obsahu správního spisu a koneckonců i ze samotných žalobních tvrzení je zřejmé, že žalobce v projednávané věci mylně považuje návrhy žalovaného č. j. MV-74546-2/OBP-2016 ze dne 17. 5. 2016 a č. j. MV-74546-3/OBP-2016 ze dne 17. 5. 2016 za závazná stanoviska ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu. O žádná závazná stanoviska se však v daném případě nejedná. Jak z označení, tak z obsahu těchto úkonů žalovaného, jejichž kopie tvoří přílohu žaloby, jednoznačně vyplývá, že jde o *návrhy, resp. podněty k zahájení řízení* ohledně licencí

a povolení udělených žalobci (a též dalším subjektům), které žalovaný adresoval jinému správnímu orgánu, a sice MPO. Tyto podněty nejsou pro MPO závazné v tom směru, že by na jejich základě bylo povinno příslušné řízení zahájit, a samozřejmě nejsou nikterak závazné ani pro výrokovou část rozhodnutí MPO, které bude v případně zahájeném řízení vydáno. Úkony žalovaného č. j. MV-74546-2/OBP-2016 ze dne 17. 5. 2016 a č. j. MV-74546-3/OBP-2016 ze dne 17. 5. 2016 tedy nevykazují znaky závazných stanovisek vymezené v ustanovení § 149 odst. 1 s.ř.

Protože se nejedná o rozhodnutí ani o závazná stanoviska, ale o pouhé podněty k zahájení řízení adresované jinému správnímu orgánu, je vyloučeno, aby ohledně těchto úkonů probíhalo přezkumné řízení podle § 94 a násl. správního řádu. Podnět, jímž se žalobce domáhal zahájení přezkumného řízení ohledně těchto návrhů, je tedy zcela nesmyslný, a žalovaný nebyl povinen o něm jakkoliv rozhodovat (či vydávat osvědčení). Vzhledem k tomu nelze přisvědčit ani žalobcovu tvrzení, že žalovaný je v rozporu se zákonem nečinný při vydání rozhodnutí či osvědčení ve věci jeho podnětu k zahájení přezkumných řízení týkajících se výše zmíněných návrhů žalovaného ze dne 17. 5. 2016.

Soud pro úplnost uvádí, že podle § 94 odst. 1 správního řádu není podnět účastníka k provedení přezkumného řízení návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, *sdělí* tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli. Zákon tedy výslovně připouští, aby správní orgán vyřídil nedůvodný podnět účastníka k provedení přezkumného řízení nikoliv rozhodnutím, ale pouhým neformálním sdělením. Z toho plyne, že není dána zákonem stanovená povinnost správního orgánu vydat vždy o podnětu účastníka k provedení přezkumného řízení rozhodnutí.

Soud uzavírá, že žalovaný nebyl nečinný a neopodstatněné podněty žalobce k zahájení přezkumného řízení správně vyřídil pouhým přípisem, v němž žalobci v souladu se zákonem sdělil, že úkony žalovaného č. j. MV-74546-2/OBP-2016 ze dne 17. 5. 2016 a č. j. MV-74546-3/OBP-2016 ze dne 17. 5. 2016 nejsou závaznými stanovisky ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, ale že se jedná o podněty k zahájení řízení adresované Licenční správě MPO, které přísluší posoudit, zda na jejich základě příslušná řízení z moci úřední zahájí či nikoliv.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu**

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. července 2017

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
V. B.